

Namık Kemal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kişisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıştır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

Beyitler

Sana senden gelir bir iŖte 'dâd' lâzımsa
Zaferden ümidin kes gayriden imdad lâzımsa.

Yüksel ki yerin bu yer değildir;
Dünyaya gelmek hüner değildir.

Bize gayret yaraşır, merhamet Allah'ındır.
Hükmü ati ne fakirin, ne de şeyhin şahındır

Namık Kemal

Hürriyet Kasidesi

Görüp ahkâm-ı asrı münharif sıdk u selametten
Çekildik izzet ü ikbal ile bab-ı hükûmetten

Usanmaz kendini insan bilenler halka hizmetten
Mürüvvet-mend olan mazluma el çekmez ianetten

Hakir olduysa millet şanına noksan gelir sanma
Yere düşmekle cevher sakıt olmaz kadr ü kıymetten

Vücudun kim hamir-i mâyesi hâk-i vatandandır
Ne gam rah-ı vatanda hak olursa cevr ü mihnetten

Muini zalimin dünyada erbab-ı denaettir
Köpektir zevk alan sayyad-ı bi-insafa hizmetten

Hemen bir feyz-i baki terk eder bir zevk-i faniye
Hayatın kadrini âli bilenler hüsn-i şöhretten

Nedendir halkta tul-i hayata bunca rağbetler
Nedir insana bilmem menfaat hıfz-ı emanetten

Cihanda kendini her ferdden alçak görür ol kim
Utanmaz kendi nefsinden de ar eyler melametten

Felekten intikam almak demektir ehl-i idrake
Edip tezyid-i gayret müstefid olmak nedametten

Durup ahkam-ı nusret ittihad-ı kalb-i millette
Çıkar asar-ı rahmet ihtilaf-ı rey-i ümmetten

Eder tedvir-i alem bir mekînin kuvve-i azmi
Cihan titrer sebat-ı pay-ı erbab-ı metanetten

Kaza her feyzini her lutfunu bir vakt için saklar
Fütur etme sakın milletteki za'f u betaetten

Değildir şîr-i der-zencire töhmet acz-i akdamı
Felekte baht utansın bi-nasib- erbab-ı himmetten

Ziya dûr ise evc-i rif'atinden iztırâridir
hicâb etsin tabiat yerde kalmış kabiliyetten

Biz ol nesl-i kerîm-i dûde-i Osmaniyânız kim
Muhammerdir serâpâ mâyemiz hûn-ı hamiyetten

Biz ol âl-i himem erbâb-ı cidd ü içtihadız kim
Cihangirâne bir devlet çıkardık bir aşiretten

Biz ol ulvi-nihâdânız ki meydân-ı hamiyette
Bize hâk-i mezar ehven gelir hâk-i mezelletten

Ne gam pür âteş-i hevl olsa da gavgâ-yı hürriyet

Kaçar mı merd olan bir can için meydân-ı gayretten

Kemend-i can-güdâz-ı ejder-i kahr olsa cellâdın
Müreccaktır yine bin kerre zencîr-i esâretten

Felek her türlü esbâb-ı cefasın toplansın gelsin
Dönersem kahbeyim millet yolunda bir azîmetten

Anılsın mesleğimde çektiğim cevr ü meşakkatler
Ki ednâ zevki aladır vezâretten sadâretten

Vatan bir bî-vefâ nâzende-i tannâza dönmüş kim
Ayırmaz sâdikân-ı aşkını âlâm-ı gurbetten

Müberrâyım recâ vü havfdan indimde âlidir
Vazifem menfaatten hakkım agrâz-ı hükümetten

Civânmerdân-ı milletle hazer gavgâdan ye bidâd
Eriş şemşîr-i zulmün âteş-i hûn-i hamiyetten

Ne mümkün zulm ile bidâd ile imhâ-yı hürriyet
Çalış idrâki kaldır muktedirsən âdemiyetten

Gönülde cevher-i elmâsa benzer cevher-i gayret
Ezilmez şiddet-i tazyikten te'sir-i sıkletten

Ne efsunkâr imişsin ah ey didâr-ı hürriyet
Esîr-i aşkın olduk gerçi kurtulduk esâretten

Senindir şimdi cezb-i kalbe kudret setr-i hüsn etme
Cemâlin ta ebed dûr olmasın enzâr-ı ümmetten

Ne yâr-ı cân imişsin ah ey ümmid-i istikbâl
Cihanı sensin azad eyleyen bin ye's ü mihnetten

Senindir devr-i devlet hükmünü dünyaya infâz et
Hüdâ ikbâlini hıfzylesin hür türlü âfetten

Kilâb-ı zulme kaldı gezdiğin nâzende sahrâlar
Uyan ey yâreli şîr-i jeyân bu hâb-ı gafletten

Namık Kemal

Kıtalar

I

Eylemem ölsem de kızbi ihtiyar,
Doğruyu söyler gezer bir şairim.
Bir güzel mazmun bulunca, Eşrafa,
Kendimi hicveylemezsem kafirim!

II

Kabrimi kimse ziyaret etmesin Allah için,
Gelmesin reddeylerim billahi öz kardeşimi.
Gözlerim ebna-yi ademden o rütbe yıldızı kim,
İstemem ben fatiha, tek çlmasınlar taşıma

III

Vakt-i, istibdatta söz söylemek memnu idi;
Ağlatırtırdı ağzını açsan hükümet ananı!
Devr-i hürriyetdeyiz şimdi, değişti kaide.
Söyletirler evvela, sonra s..ler ananı!

IV

Çekdiğim çevr ü cefanın sebebinden sorma
Deme kim: -Badıhave menkabe dellalı budur!
Habs ile, nefy ile, işkence ile ömür geçer,
İşte Türkiye'de şair olanın hali budur!

V

Vükela kabrine heykel dikelim şöyle yazıp
Ki: 'Bunun hal_i hayatına yeri münhal idi
Sanmayın yavm_i vefatında bilindi kadri
Sağlığında yine bu böylece bir heykel idi'

VI

Padişahım, bir dirakta döndü kim guya vatan,
Daima birbaltadan bir şahıhali kalmıyor:
Gam değil amma bu mülkün böyle elden gitmesi,
Gitgide zulmetmeğe elde ahali kalıyor

Namık Kemal

Yoktur

Gül ruhluların misali yoktur.
Hurşidin o rengi âli yoktur.
Ağyar ile ülfet etmek ister
Ben ölmeden ihtimali yoktur.
Çevretme değil fedayı aşka,
Öldürse dahi vebali yoktur.
Allah'adır istinadım ancak
Nevi beşerin kemali yoktur.

Namık Kemal